

בוחן: אלשפט המחווי ביהיפה
ביבר י' בנת קסעוטה בעמ' ואחר'
תינ' 15-08-35942-08-15
סוג עניין: וובענות יזוגית לשי חוק להגנת העבון
תאריך פתקה: 18 אוקטובר 2015
רמת חיטוי: מוחה לאמור

תקנות טובענות יזוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

בקט משפט המחווי
חיפה (95)
18-08-2015
נת קובל / נבדק
מזהה:

תודעה למוגלת בחו' המשפט

לכבודו

מנהל בית המשפט

הבדון: הורעה לפי חוק טובענות יזוגיות

מספר תק: ת"צ 15-08-

בבית משפט: המחווי ביהיפה

שמות הצדדים: 1. מונה ג'ובר – ת.ז. 036652527 באמצעות ב"כ עוזי' אוחמד מסאלחה ו/או עוזי' תאמיר מסאלחה ו/או עוזי' יאקם מסאלחה ו/או עוזי' אייד אבו אסחאך ו/או עוזי' ג'ונא אבו חנא

.2. באמצעות ב"כ

.3. באמצעות ב"כ

נד'

1. מגה קמעוגאות בע"מ – ח.פ. 520036187.

2. ג. ויליפוד אינטרנשיונל בע"מ – ח.פ. 520043209 באמצעות ב"כ

פרטי המדווח:

שם: עוזי' יאמן מסאלחה

כתובת: העלidea 3, ת.ה. 2262, עטולה 18400

תיקיר בחלק: טובע נקבע ב"כ טובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הורעה על:

☒ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) להוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל צרכניתן ו/או לקוחותיהם של החסיבות ובכללים המבוקש או עמן בין אם במישרין ו/או בין אם בעקבין באמצעות עסקת, כתגדותה בחוק הגנת הצוכן, תשמ"א – 1981, וריכשו ו/או צרכו שמן קוללה בתכללה של 1 לילך המוציאים/מושקעים באמצעות המשيبة 1, [מויצים מנה, דילסיה ושפע שמניהם] באמצעות המשيبة 2 [מויצר ויל' פורת] (להלן: "המויצרים"). תוך אמונה והסתמכות שהוא המוציאים הנ"ל מכינן כביראים יחו' ועדיפים על-פני מויצרים מתחדים אחרים עת גרטו זאת לתומם הויאל והתברור להם, ריק בדיעבד, כי המשיבות השפיעו על בחרתם היזכרנית בוגנויד לדין, ובצדודה אטורה ובלבו להם ביריעין ובמכובן לגורש טמא מזובר מויצרים יותר כביראים ולהעדיפים על-פני מויצרים מתחדים אחרים ו/או שלם מהיר יקר יהו', מיחס למויצרים המתחדים, בגין מויצרים אשר ערכם התימיר לחיות יתר גבונה; מraud הגשת הבקשה: 18.8.15; שאלות של עובדה או משפט המשותפות ל专家组 לפי הבקשה: כמפורט בבקשת לאישור טובענה יזוגית המז"ב; הצעת המבוקש: כמפורט בבקשת לאישור טובענה יזוגית המז"ב; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנגנים עם הקבוצה: 75,000,000, [סה"כ 20 מיליון];

☒ החלטת בית משפט להניר צירוף של אדרם ל专家组 לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☒ החלטת בית משפט בדבר אישור טובענה יזוגית או בرابר דוחיה של בקשה לאישור לפי סעיף

14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עלות הבדיקה והשאלות של עובדה או

משפט המשותפות ל专家组 לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעירים הנתבעים: [סה"כ 20

מילימן];

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

האלת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש לmineי תובע מיצג או בא כוח מיצג במקום
חובע מיצג או בא כוח מיצג לפי סעיף 16(1) לחוק;

לא הוגשה בבית המשפט, בעוד התקופה שקבע, בקשה למינוי חובע מיצג או בא כוח מיצג
במקום כל תוביעים המציגים או כלBei הוכחה דמייניות בתובעה יזוניות אשר בא בית המשפט
אשוחר את הסמלותם או מצא שבדר מהם להמשין בחקלדים לפי סעיף 16(ד) 2 לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;
במחלם בית משפט בベルגנאו להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

לפודעה זו מצורפים המסמכין האלה:

- 卷之三

18.8 14

**מִתְאַלְתָּהּ וְעַד
בְּגִזְעָן**

בֵּית הַמִּשְׁפְּט המְחוֹז בְּחִיפָה
גִּבְוֹרֶן' מִנְחָה קְמֻנוֹתָה בָּעֵמָה וְאַזָּה
35942-08-15
סַוג עֲזֵין: תְּכִבָּה יִצְדְּקָה לְפִי חֲמַת רָצָב
אָזְךָ פְּתִיחָה: 18 אַגּוּסְטָה 2015
רְתִמָּה חִסְקָה: פָּתָח לְזִיהָר

בֵּית הַמִּשְׁפְּט המְחוֹז בְּחִיפָה

בעניין:

מוֹנָא גִּבְוֹר — ת.ג. 27 036652527

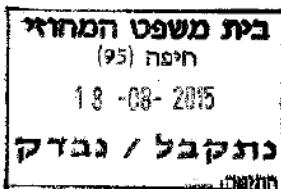
עוֹזְבִּיכְמָה אַתְּמָד מִסְּאָלָה — מִשְׂרָד עֲוֹרָכִי דִין וּנוֹטְרִיםִים (מ.ר. 6897)

מַרְחֹבֶת הָעֲלֵיה 3 • ת.ד. 2262 • עַפְולָה 1812201

טִלְפָן : 04-6421551 סַקְסִימָלִיה : 04-6421553

התובעת

נ ג ד

1. מגה קמעונאות בע"מ – ח.פ. 520036187

מרחוב עמל 2 • פארק תעשיות אפק • ראש העין 4809202

2. ג. ויליפוד אינטראנסיאל בע"מ – ח.פ. 520043209

מרחוב נחל תירף 4 • ת.ד. 678 • יבנה 8122216

התובעת

מהות התביעה: עלות צרכנים לפי חוק חתকנים, צו הגנת הצרכן, חוק הגנת הצרכן, חוק החזויים, פקוחות הנזקון, חוק עשיית עשור ולא במשפט, וחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו

סכום התביעה האישית: 86.88 ₪**סכום התביעה מייצוגית:** 75,000,000 ₪**כתב תובענה ייצוגית****מבוא**

1. התובעת מוכבDATA להגיש לבית המשפט הנקבDATA כתוב-הביקורת זה בתובענה ייצוגית כמפורט בחוראות חוק תובענות ייצוגיות, תש"יו – 2006 ותקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע – 2010.

2. התובעת תהי מיוצגת במסגרת תובענה זו ע"י בא-כווהה, כמפורט בכותרת כתוב-הביקורת, ובתובענה להמצאת כתבי-דין ותהייה בכתובות בא-כווהה הניל.

3. כל הטענות העובדתיות הנטעןות במסגרת כתוב-הביקורת זה, נטענות בהשלמה הדזית; כל הטענות המשפטיות, הנטעןות במסגרת כתוב-הביקורת זה, נטענות בהשלמה הדזית, אולםchein שן לא מתישבות בימתו, הן נטענות לחולפן.

הצדדים

4. התובעת הינה מושבת נוצרת, היא יימתה צרכנית ו/או ל Koha של הנגבעות עד לקרות האירע
נשוא תובענו זו.

5. חותמת ניינן נקבעת בפרק באתר המרשותת שלה – www.mega.co.il.

ו. הנקבעת 1 הניתן שוקה ומשוקת, בין השאר, את המוצרים שונים קוללה "מגה", דיליסיה
ושפע שמנים "עם סימון" ללא בולטסטורל" ובניגוד למתחייב על-פי דין.

7. הנקבעת נשותה לאחת חברות המובילות בייבוא ושיווק מוצרי מזון; וכן מוחייבות היא להציג כלפי צרכניה/לקוחותיה בראש ובראשונה על-פי דיני הרכבות ובמידה של אחריות, חונוגת והגינות. להרבה ניתן לבקר באתר המרשחת שלה – www.willi-food.co.il.

8. הניתבעת 2 תניל שוקה ומשוקת, בין השאר, את המוצר שמו קנהלה "וילוי פוד" עם סימון
"לא בולסטטרול" ובניגוד למתוחייב על-פי דין.

עניןיה של התובענה

9. תובענה דן עניינה בהתנהלותן החמורה של הנבעות שנשנית בקרה שיטית ומכונה תוך הטעית צרבנים, אינטס בחירותם וכן עיקתם וניצול בורותם כאשר הנבעות מרשות עצמן לשלוט את המוציארים בחזיות, באופן גלי לעניין הצבאים ובעת הגנתם למקרה חמוץרים "לא כולסטרול", בשונה ובניגוד לשיעור הcolesterol המוטבע בטבלת הערכות התזונתיים בעורף של המוציארים ולפי המוציארים אכן מכילים כolesterol בשיעור הפחות מ-2.5 מ"ג-ב- 100 מיל' כאשר הפרע בין הסיכון המילולי למספריו רוחק עד כדי שאינו ניתן למשור, וזאת בוגemd להוראות התקינה הישראלית הרלונטיות ותקנות בריאות הציבור השונות.

10. מטרת הנتابעות בעשותן כן היא לזכות יתרון יחסית ובמהירות בלתי הוגנת לטובתן שעה שהן מסמנות את המוציארים בעובדה ו/או נתנו שיש בו כדי להכריע את הcpf ולהשפעה באופן פסול, ראוי לגאנז ופוגום לצורך/לרכוש את המוציארים או לחלפן לחימנע מצריכת מוציאריהם של חברות מתחרות המשוקות מוציארים זתים ו/או אולי אף עדיפים בטינכם ובמחירים ובכך למקנסם את רוחויהן תוך הצגת המוציארים כבעלי יתרון יחסית בדרמות האיכות ו/או הבריאות שאמור הצרך להפיק מצריכתם בעוד שידיעת הדברים לאmittותם יש בה כדי להפחית באופן משמעותי מערכם ו/או איקוניהם של מוציארי הנتابעות.

11. זכויות הרכנים, ברמה המדינית והכלכלית, הן בראש מעינותיהם של חברה דמוקרטית ומתקנת הפעלת לא לאות לשמר מכל משמר על אוון זכויות שבירותן פן תונצלהן על-ידי תאגידיים רוחבי בצע ושרה תמנצלים את כוחם העצום מול חוסר אונס של הרכנים הגלמודים.

רקע עובדי

12. התובעת נגהה לרכוש ולצרוך את מוצרי הנتابעות ובפרט את המוצרים נשוא התובעה במשך שנה, בין היתר באמצעות רשותה המזון הקמעניות והמוכרלים.

13. הסימון המופיע על אריזות המוצרים הינו הכלוי הראשון, שלא לומר, היחיד המשמעותי והאפקטיבי של הרכן, שבאמצעותו נפטר כל השוק, מצטמצמים פערו מידע המבוגנים והקיים בין הצדדים ואשר מאפשרים רכישת מוצרים בצורה מושכלת וחופשית על פי רצון הרכן. כמפורט לעיל הנتابעות הטעו ורשמו סימן שגוי, ובעשהנו בו חשפו את הצבאים לאח瞳 סימן שני ומטעיה אשר יצר תלת וסתומות בקרב צרכנים משלבים נזק בר פיצוי כפי שעוד יבוא בהמשך.

14. התובעת נתoga לרכוש את המוצרים באמונה שלמה ויעורת טמא המוצרים הניל' בראים יותר מאשר המוצרים נכון המוניין הרוב שיש לנتابעות ונוכת המחיר היקר המשולםיחסית על אותם המוצרים זאת בהסתמך על סימון המוצרים **"לא כולסטרול"**. זאת באופן דומה לדין שבהתובעת נתoga לרכוש מוצריו מן המניין היא על סימון המוצר אינדיקציה לטיב המוצר ואיוכתו. בהיות התובעת צרכן מן המניין חזיפה, מאונן הסימן הניל', לחשוב כי המוצרים באמת בראים ועדיפים על-פני מוצרים אחרים של חברות מתחום המשוקות מוצרים זהים של שמן קולנה.

15. התובעת תען כי באחת החודמוניות במסגרת מסע הקניות רצתה התובעת לרכוש שמן קולנה ובמקום לרכוש את המוצר של חנתבעת 2 ולאחר הטלבות בסוף רכשה מוצר מתחרה של שמן קולנה 1 ליתר מותוצרת חברת שופרסל בע"מ שמדוchar היה אטרקטיבי אולם מאייך לא הייתה בו סימן טמא המוצר היה ללא כולסטרול (להלן: "שופרסל").

16. התובעת צרכה את המוצר של שופרסל לשביות רצינה וכן הבחינה כי בסימן של המוצר של שופרסל אכן כל אינדיקציה או סימן שהוא מזוהה במוצר בריא יותר שלא מכיל גולסטרול בשונה מה מוצרים של התובעת ואף לא הבחינה התובעת בשום סימן שיש בו כדי להשפיע באופן פסול על בחירתה לצרך את המוצר של שופרסל או להימנע מזאהן, ונשכח החלטה התובעת לפנות ליעוץ משפטים מתאימים בכך לבדוק אם התובעת נכון ונוהגת לסמן את המוצרים כדין.

17. ביעוץ משפטים שניתן לתובעת נמסר לה כי הסימן **"לא כולסטרול"** במוצרי התובעות במקרה דנן הינו בניגוד לדין כאמור.

דין

18. עסקין בתביעות אשר ורכו ברוג גסה על כל צרכינית ואו לקוחותיהם של הנتابעות ובכללים התובעת אשר התקשרו עימן בין אם במישרין ובין אם בעקיפין באמצעות עסקה, בהגדרתת בחוק הגנת הלקוח, תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן", ורבשן ח' צרכן שמו קנולה בתבולה של 1 ליטר המזוכאים/משוקדים באמצעות הנتابעת 1, [מושרים מנה, דילסיה ושפע שימושים] ובאמצעות הנتابעת 2 [מושר נילי פוד] (להלן: "המושרים"), תוך אמונה והסתמכות שהוא המוצרים הניל' ביכולם בראים יותר וудיפים על-פני מוצרים נומחרים אחרים עת גרטס זאת לתום הויל והתרבר להם, רק בזיעבה, כי הנتابעות השפיעו על בחירותם הכספייה בנאדו לדין ובצורה אסורה ובלתי הוננת, וגרמו להם בירודין ובמכוון לארוס שמא מזובר במוצרים יוצר בראים ולהעדיף על-פני מוצרים מותחים אחרים ואו לשם מחיר יקר יותר, ביחס למוצרים המותחים, בגין מוצרים אשר עוכם התיימר להיות גבוה ואות כפי שעוד יבוא בהמשך. דבר זה גורם לקייפות זכותם הכספייה תוך הטיעיתם ועשיקתם עת ניצלו הנتابעות את ברחותם של הכספיים וחסרו ידיעתם באשר להראות חזין המחייב בנסיבות העניין, והכל למען מקומות רוחיתן, תוך פגיעה בחופש הבחירה של הכספיים, בנסיבות הקניינית, באוטונומיה של רצונם ולצנום למש את זכותם הכספייה הבסיסית – המתבטה בין היור באפשרות להשות בין מוצרים מותחים ללא השפעה אסורה כמו גם אפשרות לבחור לצורך מוצר בקרה מושכלת וחינונית עבור הכספיים שיש בו כדי לחשיא את תועלתם.

19. הנتابעות רמסו ברוג גסה את הוראות התקנים היישרלים הרשומים בסעיפים 8(א) ו-9(א) לחוק התקנים, תש"ג – 1953 (להלן: "חוק התקנים") – ת"י 1145 – סימן מצו ארו מראש עדכוני (להלן: "התקינה"), סעיף 2(א) צו הגנת הלקוח (סימון ואירוע של מוצר מזון), תשנ"ט – 1998 (להלן: "צו הגנת הצרכן"), תקנה 3(ב)(3) לתקנות בראות הציבור (mezun)(סימון תזונתי), תשנ"ג-1993 (להלן: "תקנות בראות הציבור – סימון תזונתי"), תקנה 2 לתקנות בראות הציבור (מזון) (איסור ייחוס סגולת רייפוי למוצר מזון), תשל"ח – 1978 (להלן: "תקנות בראות הציבור – רייפוי") ותקנה 6 לתקנות בראות הציבור (מזון)(סימון), תש"ט – 1935 (להלן: "תקנות בראות הציבור – סימון"). כל ההוראות הניל' מעידות על רמיית זכויות הכספיות כליל ואך מעידות לכך עדין כי הנتابעת מציבות נגד עיניה רק את האינטנס שלחן להשיא את רוחוthon ותו לאו.

טייעון משפטי

עלות לפי חוק התקנים, צו הגנת הלקוח, תקנות בראות הציבור – סימון תזונתי, תקנות בראות הציבור – רייפוי ותקנות בראות הציבור – סימון:

20. הנتابעות מפורת את הוראות סעיפים 8(א) ו-9(א) לחוק התקנים בכך שהן מתעלמות במודע מחובתן לייבא/לשוק את המוצרים לפי דרישות התקינה רישנית ומהיבת, קרי: ת"י 1145 על

עדכוניו אשר מחייב את הנتابעות לשם את המוצר באופן שאיתו מטעה צרכנים ומשפיע על שיקול דעתם ועל החלטתם לצרכנית לצורק את המוצרים או להימנע מכך.

21. יודגש כי סעיף 2(א)(1) 3 לכו הגנת הזכרן מהייב את הייצור/היבוא/השימוש ובכללם הנتابעות לשם את המוצרים לפי תקן ישראלי 1145. עיון בסעיף 3.3 לתקן הישראלי 1145 מרואה באופן שלא משתמש לשני פנים כי הנتابעת התעלמו ממנו ופעלו בנגדו להוראותיו, שכן הסימון לא יהיה נכון והטעיה את ציבור הזכרנים מאחר וסימונו המוצרים בסימונו שללא מכילים כולסטרול הוא סימונו כזוב בעליל אשר קם בשיעור קומתו נוכח השוואת בנקל עם הרישום השונה בטבלת הערכים התזונתיים לבני שעור המולסטרול בכל המוצרים.

3.3. כל סימון יהיה נכון, לא מטעה וגיטן להוכחה.

22. עד תטען התובעת כי התנהלותן של הנتابעות נוגדת את דרישת סעיף 3.4 לתקן ישראלי 1145.

3.4. לא יציגו בסימון של המוצר סגולות רפואי המיחסות למזון, ולא יוצע בסימון כי צרכותו עשויה לרפא או למנוע מחלת כלשהי.

23. סימון המוצרים כמורים שלא מכילים כולסטרול מציב אותם, בעיני הזכרן, ב יתרון יחסית וקטגורית המוצרים הבריאותיים והעדיפים על פני מוצרים של חברות מתחרות המשכננות את מօצריהם כדי ומונעת מליחסם למזררין סגולות רפואי כלשהן. עת הנتابעות סימנו את מօצריהם כמורים ללא כולסטרול, הן למעשה רימו את ציבור הזכרנים וגרמו לו להסתמך על עבודה שאיתה נכונה ונרגמה לו להסתמך ולהשוו שמא מוזכר במוצרים בריאות יותר מאשר ממורים אחרים של חברות מתחרות.

24. יתרה מזו, תטען התובעת כי הנتابעת מञצלה את דרישת סעיף 3.13 לתיי 1145, שלhallן לשונו, ומנסות לשוקק את מօצריהם כמורים בריאות שלא מכילים כולסטרול תוך ציון נתנו זה בתזיות המוצרים באופן גלי לעין הזכרן בשעת הצנת המזון למכירה דבר אשר על, ברוב המקרים, להיפיל את הזכרנים לאוthon מלכתחמת מבלי לברר את שיעור הcolesterol בפועל בעורף המוצרים ולהסתמך על האמור שמא מדובר במוצרים יותר בריאות בהשוואה למוצרים אחרים של חברות מתחרות שיכל להיות שהם עדיפים על פני המוצרים של הנتابעות ברמת האיכות ראו המותר.

3.5. כל פרוטי הסימון חנדושים בתקן יסומנו על הפנים החיצוניים של תאריזה. שם המזון, התאריך (או לחופין, אין חמקום על אריזות חמוץ שבו מסומן התאריך) והונכמה יסומנו באותו צד של האריזה, חמוץ עדلاحן גלי לעין הזכרן בשעת הגזת המזון למכירה. חוראות סעיף משנה זה חלות גם על הסימון בלטויזת, אם טומיין.

25. בהמשך כאמור לעיל וכחיזוק והוכחה לטענה זו, תטען התובעת כי הנتابעת 2 בנוסח כאמור גם ציינה בחזית האריזה ובסימון לסימון "לא כולסטרולי" כי המוצר "מכיל ויטמין E" וזהת כל הנראה בחלק אינטגרלי מתוכננה ו邏輯ית לשוק המוצר וקידומו. אין עורין כי עצם

בחירה מיקום זה על-גביה תוחית המוצר מעידה על כוונות התבעת 2 ומודעות כי מדובר במיקום אשר מושך את עיני הלקוחים ומפעיל "כזוביות" למילכודות חיטוף המוצר מההמוצרים הנזעך אמונה הלקוחים שהוא מוצר לא מולטנול ואך על מנת לעדד את שיווקו נרשם באותו מיקום כי מדובר במוצר המכיל גם יוטמין E בעוד שבפועל המוצר מכיל מולטנול כבמבחן או ליעיל ומהاميון התבעת 2 ניתוח חדש לגבי עצם הימצאותו ויוטמין E בתוכו.

26. התובעת עוד תטען כי אופן סימון המוצרים בתווות - "לא בולסטראול" מהווה ייחוס סגולה ריבוי למוצרים אשר אסורה על-פי תכליות האיסור לפי תקנה 2 לתקנות בריאות הציבור – ריבוי במוצרים לעצם ציון כי המוצר של המתבעת 2 אף מכיל יוטמאין E אף סימן זה מהווה הפרה **כאונן.**

27. התובעת עד זוטע, בהמשך לאמור, כי יש בסימניום האמורים כדי להטעת את הרכנים ובכללם התובעת, בגין לתקנה 6 לתקנות בריאות הציבור – סימון, לחושב שמה המוציאים של מתבעות עדיפים ברמות האיכות והמרפא על-פני מוציאים אחרים וכן יש באופן סימונו זה כדי לשדר את הרכנים לצורך את המוציאים הניל תוק זה שהנתבעות גורמות לארכנים נאכ' כפי שיפורט עד בתמ"ש.

28. אין ספק כי אופן חסימון הניל יש בו כדי להשפיע בזרחה מגונה על בחרותו של הזכרן לחושבי מזובר במויצרים בריאותיים ואיכותיים יותר על-פני המויצרים המתחרים ואף יש באופן סימונו זה כדי לשדר את הזכרנים לצורן את המויצרים הניל תוך שהיא מתבעות גורמות להם אויל גם לשלם סכום יקר יותר בהשוואה למחיר המויצרים המתחרים שהם לא פחות טובים [כדוגמת שופרסל] ולחופין יש בהשענה אסורה זו כדי לעודד צרכנים לצורן את מוצרי חתבות על-פני המויצרים המתחרים.

עלויות לפי חוק הגנתऋיכן

29. הנבאות הין "עובד" מותוך היון, כל אחת בטור, תאגיד משחריו המייבאות/המשוקות מואר ארוכה ובו השאר המוצאים עסקיים.

30. התובעת הינה צרכנית של הנכונות אשר התקשרה עימן בעסקה לרכישת המוצרים המשווקים באהמצעותיו מנוחה לעיל.

31. בהקשרו של הנושא ערך הראשות באופי חמור על אישור החתימה כפי שהוא מוגדר בסעיף 2 ו-2(ב) לחוק הגנת הצרכן כאשר על חומרת האיסור אנו למדים בדנאי 01/5712 (עליו) יוסף ברזני נגיד בזק – חברה ישראליית לתקשות בע"מ ואח' (להלן: "פרשת ברזני"), שם נאמר:

"חאיסור הוא על התנהמת, ועוסק שבר על לאו של איסור הטעה נס אם דבר שהוא עשה – בנסיבות או מוחלט – אך "עלול להטעני" צרכן, קרי גם אם איש לא הטעה כלל מאות דבר שעשה. במקרה מכון, וכהוראת סעיף 23(א'ג) לחוק, עסוק עבר עבירה וצפו לעונש אם עשה דבר העול להטעת צרכן בגין ההוראה סעיף 2". סטמורת התנהמתה המדרשת בהוראות סעיף 2(א) סטמורת גבוה הוא מן המקובל בנסיבות חיק אהירות...".

32. הנتابעות פועלות בשיטתיות באופן שבו הן מティיעות את ציבור הצרכנים ובכללם התובעת, עת הן מנעות מלסתן את המוצרים בהתאם להוראות הדין והטייבותם כמבואר לעיל ובכך מונעתם بعد הצרכן לבצע השווה מושכלת בין המוצרים בשוק על-מנת לבחור ברופויות ולא להשפיע אסורה והסתמכות מוטעית את סל צרכתו האופטימאלי כראות עיניו.

33. חוק הגנת הצרכן בשם בן-הוא; לשונו הוראות החוק מלמדת כי המחוקק ראה צורך של ממש בויסות מאין הכוחות בין העוסקים (בדמות הנتابעות) לבין הצרכנים (בדמות התובעת), וזאת לשם שמירה על זכויותיהם של האתורנים ומבלוי פגיעה באינטרסים הכלכליים של הראשונים מעבר לנדיש.

34. הנتابעות מנצלות, למehrha הצער, את מעמדן מוחלט ואת בורותו של הצרכן מайдך עת נתנו אותה לחימנו מסימנו המוצרים נשוא התובענה כדוריית דין המחייב כאמור וזהrat למען כרשותם בזמות הבחירה וחישוואה של הצרכן בכדי להניעו לצרכן את המוצרים של הנtabעות ולהימנע מצריכת מוצריו החברות המתחרות תוך השתמכות הצרכן על המציג תאזרע אשר טמו לו הנtabעות.

35. הנtabעות מכרו וסימנו, בידועין, מוצרים באופן שיש בהם כדי להטעות צרכנים ולגרור אותום לרכישת המוצרים תוך השתמכות מוטעית על מה שנרשם ותוך בורות וחוור ידיעת לממה שנדיש בדין וכן סביר להניח כי הנtabעות השפיעו באזור לא הוגנת על בחירתו של הצרכן לחודify את המוצרים על-פני מוצריו חברות אחרות.

36. לפהם דברי כבוד בית המשפט ברעיה 2837/98 (עלין) שלום ארד (אמ' ג'ד בזק חברה ישראלית לתקשות בע"מ):

"הטעיה היא העירה כוונת הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים או המושתרים לבין המציאות. הטעיה יכולה לבנות שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דין מצג שהוא הכלול פרטם שאים תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במוחלט, קרי: אי-ילוי פרטיים מקום שיש חונה לנלהם".

התנהלות הנקבעות מול צרכיהן, בגיןו לטעיפן (ב) לחוק הגנת הזכרן, יש בה לכדי ניאול בורותם, לזכוותיהם הכספיות הקבועות על-פי דין, והשפעה בלתי הוגנת על הכספיים לשם ביצוע עסקה עימם; אולם התנהלות זו נשק לכדי עושק צרכנים תוך ניצול בוטה למערבת הייחסים ופערי הכוחות העזום שקיים בין התובעת או הכספיים לבין הנקבעות.

37. ובספרו של פרופ' דויטש בעמ' 442, מתייחס לטעיף 3 לחוק הגנת הזכרן, נאמר:

"המצוקה אינה חיינת לחגירש למצבים קיצוניים שבהם בחיעדר התיקשות ייגרם נזק חריף. נראה שדי בך שמדובר בשירותם בסיסי אשר הזכרן נתקל להם,
ואנו בנסיבות חלופות סבירות מדי."

38. כן בעמ' 443, נאמר:

"באשר לסוגיות החשיפה הבלתי הוגנת ציינתי לעיל את השבדה כי בדיני התנאים הכלליים לא קיימת כוונת עצמאית בעניין זה. החקנית של עילך זו בהקשר הכספי דואק, ולא בנסיבות אחרים, שעשויה להשיב על השקפתו של המחוקק בדבר קיום תלות של העורך בעסק, באופן המחייב את הדין בנסיבות מיוחדת מיפוי החשיפה לנצח לדעה של אמון זה על ידי העוסקי."

39. בהמשך לאמור לעיל יודגש שוב כי קיים פער כוחות ואינפורמציה גוטים וחריפים בין הזכרן לבין הנקבעות וכי האתגרונות, בתרוTAGIDI ענק, בורותם באופן סקלטיבי ומובהר אייזו אינפורמציה להביא לידי החלטת הזכרן אשר עשויה להשפיע לטובתו על התנהגותו הכספית שתובילו בסוף היום לצרכי המוצרים. במצב דברים זה הזכרן הינו חסר אונים ואין לו מלבד לתת אימון במצג אשר תציגו לו הנקבעות והוא בתרו שבי לחשוי הנקבעות האמין לתוכו במה שהבהיר והסתמך עליו ובסוף יצא עסקה לפועל; אין עוררין כי בדרך ההתנהלות שתוארה לעיל מנצלות הנקבעות את תמיינותם של הכספיים והאימון אשר נקבעים בהן.

40. בהקשר זה ראת דברי פרופ' דויטש, עמ' 444:

"חוק הגנת הזכרן אינו דושח חרינה של התנאים החקיף בלתי סביר מהמקובל, אלא די בכך שהתנאים חרונים מהמקובל ומתו לא. על זה יש להוסיף כי המחוקק אינו רוצה בתנאים חמתיים בדרך כלל כסוף פסוק; אף אם תנאים מסוימים מקובלים, עדין ניתן להעביר תנאים אלה דרך כוונת הימינך ערמטיבי ולאחר מכן לצריך הסתלקות מהתוהה אם הדרך המקובלת אינה רואיה."

41. הנקבעות כך הפכו ובוטף את סעיף 4(א)(1) לחוק הגנת הזכרן, שעניינית חובת גילוי תוכנה אחרת הידיעה לנקבעות. לא בגין המוחוק אסור על סימון מוצרים, כמו המוצרים עסקין

מלציין שבביבול הוא יותר בריא ממוסרים מתחרים ובעל סגולות רפואי, ולכן בא המוחק וודרש מן היצור/היבואן המשווק לסייע את המוסרים בזורה לא מטעה המעודדת תחרות וונטלת השפעות אסורה אשר יש בהן כדי להאזר את דרכו של תצורך לאוצר קבלת החלטה צרכניתמושכלת מביל להשפיע עליו בכל דרך שהיא.

42. סעיף 36 לחוקagnet הצריך קובע כי עסקין בהוראות חוק קוגנטיות שלא ניתן להנתנו עליה, בגין מוחלט בדרך שבה נוהגות הנכונות, אשר פועלות בגין הוראות החוק הניל וביד חופשיה כפי שעה על רוחו בעניינו אופן סימון המוצר מבואר לעיל.

עלילות לפי דין החוזים

43. חסר תום לב – התנהלותן של הנכונות לוקה בחוסר תום לב משוער בשלב הטרום-חויז בגיןו סעיף 12 לחוק החוזים.

44. חסר תום הלב מוגבطة בכך שהנכונות מטעה, בייעוץ, את ציבור צרכניון ובכלל התובעת בכך שגורמות לצרכנים להסתמך על בביבול סימון טיב המוצר ובכך משפיעות על בחריתו הצרכנית בaczורת אסורה ומיניפולטיבית ופוגעת בזכותו שחוקן לצריך על-פי דין וזאת בכונה למקסם את רוחו ומנעו עד הצריך למש את זכותו הצרכנית לשותה בין המוצרים שקייםים בשוק ולבחרו את סל קניותיו האופטימאלי על יסוד נתונים אמיתיים ובלתי תלויים.

45. הטעה לפי סעיף 15 לחוק החוזים בכך שהנכונות משוקות את עצמן כמי שפועלות על-פי דין הצרכנות המטיבים עם הצרכנים, כפי שפורט ב יתר שעתليل ובאותרי הרשותת שלחן, וכאשר מטבחעת העסקה בין הצרכן לבין הנכונות ומקובלות האתורנות לדידיהו את מלאו התמורה; נוצר למעשה מצב שבו איל הצריכן היה מודע לכך כי המוצרים אשר רכש מהנכונות משוקים תוך השפה אסורה עליו, תוך הסתרות נתונים חינויים ובגינו לדרישת הסימון על-פי דין, או כי היתה הסתרות גנואה למדי, כי הצריכן היה נוהג בצרורה שונה ומלכתחילה היה נמען מלהתקשר בעסקה מול עסק אשר מנצל את תמיונו, מטעמו ווורם לו להסתמך על מצג אטור אשר משפיע על החלטתו הצרכנית בaczורת אסורה ומוגנה בעודו של הנכונות מתיימרת להיות כמי שפועלות על-פי דין.

46. חובת הגליוי של הנכונות מארת מחובתן לפי סעיף 12 לחוק החוזים; כדבי פרופ' גבריאלה שלו בספרה, דין חוות – חלק הכללי: לקרואת קודיפיקציה של המשפט האזרחי, עמ' 319:

"סעיף 12 לחוק החוזים קובע ביזדוע את החובה לטעו בדרך מקובלת ובתום לב במשא ומתן לקרואת מיתתו של חוות. מהותה כללות זו נורמת נם חובת גלון של שעבודת מהותית במלך המשא ומתן. הפרטה של חובת הגליוי לפי סעיף 12 מלהווה העיטה על פי הסיפה של סעיף 15..."

47. יפים לעניינו דברי כבוד השופט שמניג בעסא 7/81 (עליו) פnidr – חברת לתשקעות פתוחה
ונגין בע"מ ואח' נגד זוד קסטרו:

"יש נסיבות, שכן תבנה על העדדים לנקט פולמה אקטיבית של גלו נחשוה: עסא 323/80 (עליו), ובמיוחד כאשר ברור לבעל המיע שבק מנהלי המשא ומתן, שקיים פער ממשי בין
הכוונה של הצד השם לבן מה שהוא ברא-השנה על-פי המקב המשפטו והשבדתי לאmittu".

48. הנتابעות הן בין החברות הנמלות בעקב הייבוא והשיקוק של מוצר הצריכה בכלל ושמני
המאכל בפרט ועל כן אי גלו פרטם מוחותים או גלו פרטם מוחותים אסורים שיש בהם
כדי ליצור הסתמכות ולהשபיע על שיוק הדעת הרצני עלה כדי חסר תום לב משוער.
לATABעות כוח רב בחשווה לצרכן, יודע כי אין מדובר בעות בצדאות העסקה שבך בדרן
כל און והוק מקיר בה כחשתעה; לעניינו יפים דברי השופטות היוות בעסא 2469/06 (עליו) רון
סוויסה ואח' נגד חברת זאגא בגוש 5027 חלקה 1 בע"מ ואח':

"על דין חילתה נתן לממר כי טעת שיש בה כדי לענות את תමונת העיפיות, הסיכון
והשיקולים המסתוריים שעמדו לנו עיני המתקשר בחוזה, איננה טעת בצדאות העסקה גם
אם יש לה חשלכות, כללות המקורית על שווי המVIC".

49. הסימון המיטה מיטעם הנتابעות יצר אצל התבונת מצג שווא לגבי הסיכון והשיקולים
המסחריים שעמדו בפניה. הנتابעות מסרו מידע מהותי אסור למוחות המוצר וטיבו בפן
הבריאות שהייתה בו כדי להניע את התבונת להעדי' את המוצרים של הנتابעות על פני
המוצרים האחרים של חברות המותחרות.

ועל-פי סעיף 18 לחוק חוזים, יפים דברי פרופ' גבריאלת שלו (עמ' 341):

"הצדקה למתבעות זו היא מוסרית, והוועון המנחה את חזרת העתק הוא רעיון של
מוסר וצדק חברתי".

50. צרכן שmotקשר בעסקה מול הנتابעות נעדר את הכלים לבירר את טיבם האמתי של המוצרים
ואת הוראות תדין המחייבת ובלייה ביריה נכלל הצרכן לעטקה תוך הסתמכות על מצג אסור
אשר שטחו הנتابעות בפנוי. הצרכן נתן באופן מוחלט ל'יחסידון' של הנتابעות, בלית ביריה
ומורسر דעת, מקבל על עצמו את רוע חזירה המורה.

51. הנتابעות מטעות את צרכן ובכללם התבונת בכך זהן, ביחסין, מנצלות באופן אקטיבי את
חוסר ניסיונים ובורותם של הצרכנים באשר האחוריים מצדדים וראים באופן סימון המוצרים,
בפי שפורט בiter שאט לעיל, כתורה מסיני – דבר המעיצים את תחזות האימון שוכשים
צרכנים לנtabעת.

עילות לפיקודת הנזиков

52. סעיפים 35, 36 ו-41 לפיקודת הנזיקין – רשלנות, חובת כלפי כל אדם והדבר מדבר בעוזו – הילכת היא כי לשם קביעת קיומה של עולות רשות על פי סעיף 35 לפיקודת הנזיקין, אשר כוללת בחובה מגז שווה רשלני, יש להוכיח קיומם של שלושה תנאים מצטברים: חובת זהירותמושנית וקונקרטיבית של המזיק כלפי הנזיקן, אשר תוכרע בהתאם למבחן הצפיפות הקבוע בסעיף 36 לפיקודת הנזיקין; תפרת חובת זהירות על ידי המזיק; קשר סיבתי בין הפרת חובת זהירות לבין הנזק ע"פ הילכת בית המשפט העלון ע"א 145/80 שלמה ועגנון ע' המשפטם ביה שמש וחותם (להלן: "בש"ד ועגנון").

53. יש מקום להזכיר כי הנتابעות לא נקבעו משנה זהירות לביבה בנסיבות העניין מאשר הטענה כי נקבעו משנה זהירות סבירה בנסיבות העניין ולכך יש לראות בנتابעת כמי שהתרשלו כלפי הרכנים ובכללים התובעת היה ותובעת לא היה ידוע ואו יכולת לדעת מה הן הנسبות שארנוו לנוק בעת תחרשותו. הדין מכיר בקיומה של חובת זהירות מושגית ביחסים שבין הינווק בין המזוק ואמ בין המזוק הספציפי לבין הנזק הספציפי, בנסיבות המיזוחות של המקרה. קיימת חובת זהירות שונורטיט בגין הנזק הספציפי שהתרחש.

הנובעות מציגות מגוון רשלני ואסור, בין אם גרטז זאת בתום לב ובין אם לאו, כי יש לסמן את המוצר כבריא יוטר "ללא מולסטורול" וכפועל יוצא עדיף על-פני מוצרים מתחרים. התוצאות הנוגן כמי שעשוק סביר בנסיבות העניין לא היה נוהג ו/או מנענו מלנהוג כפי שעוסק סביר היה נותג בנסיבות העניין ובנסיבות ו/או מחדליהם, במחיל חריגיל של ההתקשרות העסקית שבין הצדדים, קיימת הסתמכות של הצדדים וכללים חותם על המציג הכספי שהציג רפייה ושעליהם פיין, השפע על בחירתה ואף נתנה בו אמון.

55. על-פי מבחני היציפות, הסובייקטיבי והאובייקטיבי, שנקבעו בפס' 7' ועKENNIN HAN'IL - התובעת השתמכה על המזג הרשלני חמשעה וככזה פעלה לפיו בעיניהם עצומות ורך בדיעבד התברר לה כי הtoutעה ונגרם לה נזק בכך אותה הטעיה והסתמכות ולכן היה על הנובעת לצפות את התרחשויות הנזק מוה גם כשאלת מדיניות משפטית האם יכול והאם יש מקום לצפות את הנזק אשר מתורחש כאשר עוסק, כדוגמת חתובעות, מניגות מושטר מטענה ככל שהדבר נוגע לזכויות צרכניות, כדוגמת סימון מטענה בניגוד לדין במקורה דין, ועל כן התנוגות פסולה זו הינה פוגעת בזכויות הצרכן שהונעקו לו על-פי דין וכעתם שנותו חביב היה, ברמת "חזקות התקציבית" אשר מבשות את ערכיו הייסוד של השיטה המשפטית והמגדירות המשפטית הnormativית, לצפות את התרחשויות הנזק שנגרם או עלול להגרם לצורך לאור חסתמובתו על מגן רשלני ואסור.

56. קיים קשר סיבתי מובחן וישיר בין המציג הרשמי וחוסר לבין הנוק אשר התרחש בפועל ווינגן כי מדובר בסוג הנזקים שנויין לצפותו וועליל לבוא באורח הדברים הטבעי שמתורחש

לו בין העסק לצרכן כדוגמת המקרה דן. הנتابעות לא נקטו אמצעי זהירות סבירים למניעת חנוך – הנتابעות התרשלו עת ציינו במפורט כי המוציאים חם לא כולסטול ובמשמעות כי המוציאים מתיימרים להיות יותר בריאים שכן דבר זה יוצר השפעה אסורה אצל הצרכן וכן אין לנتابעות לחילן אלא על עצמן משגרמו לצרכן להסתמך ולהציג לעסוק בתחרביה ותוך להשפעה אסורה.

57. סעיף 56 לפקודת הנזיקין – תרמית בכך שהнатבעות מציגות מגש מיטה בכוננה להניע את הצרכן בהתקשרות בעסקה כושלת. כאמור, מגש שהוא הינו הצנת עובדות כווננות על מנת לגרום לצד השני להסתמך עליו. המגש יכול לבבוח מעולות הרשותה וככל לנבוע מעולות התרמית (ראאה: עי"א (מחוזי – נזרת) 1165/07 חטר יש' ושות', משרד עורכי דין ואח' נ' מלון תוף רון בע"מ ואח').

58. סעיף 63 לפקודת הנזיקין – הפרת חובה חוקה, הנتابעות מפרות שורה מחובותיהן כעוסק כאמור. התנהלות הנتابעות הינה שכזו אשר מונעת מצריכיתן באופן שיטתי קבלת תמורה אמיתית על מהות המוציאים אשר רוכשים. מה גם שלפי סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן נקבע מפרשות כי דין מעשה או מתדל בגין לפרקם ב', ג', ד' או ד' דין עולה לפי פקודת הנזיקין.

הнатבעות אף מפרות שורה מחובותיהן על פי חוק הגנת הצרכן וייתר החוראות המפורשות לעיל; כמו כן עילות לפי חוק החזוקים – התנהלות הנتابעות בתקופה הטורום-חויזית נועת בחוסרedom לב אשר פושה בכל חלקה טובה בנסיבות היחסים שבין הצרכן לנتابעת כך שהבחנה הנטבעות כמפורט לעיל גורמת להטעה ארכניים ואף לכדי עשייתה. אליבא דכלי עלמא, על מנת לבסס את העולה של הפרת חובה חוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין, יש לבחון את התקיימותם של התנאים המctrיבים הבאים: קיומת של חובה על-פי חיקוק; החקוק נועד לטובתו או להגנתו של הנזיקן; החוכה על-פי החקוק – הופרה על-ידי המזיק; הפרת החקוק על-ידי המזיק גורמה נזק למזיק; נזק שנגרם הינו מן הסוג אליו והתקנן אותו נזיקן. מבלי להרחבת יתר על המידה בכל האמור, ברם, אין חולק כי הנتابעות בהתנהלותו המתווארת ביתר שאת לעיל הפכו שורה ארוכה של חובה הקבועים על פי חיקוקים רבים.

עלויות לפי חוק עשיית עשור ולא במשפט

59. עשיית עשור ולא במשפט – כפי שתואר בתובענה זו בחרבה יתרה, הנتابעות עושות עשור ולא במשפט במספר מישורים: החל מאי סימן המוציאים כדרישת דין, וכלה בכרסום וKİפה זכויות הצרכן להשווות בין מוציאים מתחברים בשוק לצורך קבלת החלטה מושכלת אילו מוציאים לצורך ואילו להימנע מצרכיהם. התובעת תען כי על-פי מחקר אשר נערך באמצעות מרכז המזקן וה במידע של הכנסת עולה כי ארכניים, בישראל ובמדינות רבות בעולם, מעודדים לקבל תמונת אמיתית וממציא לגבי תוכנותיו האמיתיות והמלאות של מוצר טרם החלטה אם

לצורך ו/או להימנע מזאת. הנتابעות עשו עשר ולא במשפט עת סימנו באופן אסור את המוצרים ונגרמו לחשיפה והסתמכות אצל הצרכן, אשר היה אמור לקחת החלטה מושכלת ואודאות אופן דחק צרכיתו למוצרים אשר משוקחות הנتابעות, ומהשפיעו הנتابעות, בדרכים אסורות, על החלטתו של הצרכן ונגרמו לו להסתמך ולהתקשר עימן בעסקה; יוצא אפוא כי הצרכן נקשר בתחכלה לעסקה אשר תביאה לנتابעות רוחם קל, והוא הסכם שנגבה ממנו יתר לעומת מוצר חלפי דומה, כמפורט להלן.

עיצילות לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו

סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע כי אין פגוע בקניינו של אדם; מכאן אן למדים כי פגיעה ורכושם בזכות הרכנית של צרךן שווה לפגעה בקניינו הוגרת פגעה חמורה אף בהנחת הסתר החונג בין התובעת לבין הננתבעת ואף פגעה קשה בתאוטונומיה של רצון התובעת למשוך את זמיותיה הרכניות להחליט, לאחר השוואה אמינה ובליתי מושפעת ממצגים וטימונים אסוריים, אילו מוצרים היהונה מעמידה לצורך ואילו הייתה נמנעה מאריכתם.

תגיאור ופירוט הנזק

61. התובעת הינה צרכנית של מוצרי הנتابעות, והיא נחגה לרכוש וליצור את שמן הקובלה המיוואה/המשווק באמצעות הנتابעות וכן אמונה שהמוצרים הנ"ל עדיפים על-פני מוצרים אחרים בסוף הבריאותי, بعد שבפועל היא חוטעתה; כאמור הנتابעות הציגו בפניה מצג א Sor שהיה בו די כדי לאגורס לתובעת להסתמך עליו ולפעל לפיו באשר התבזר לה רק בדיעד כי הוטעתה ונגרה עסקה בתחוללה. ובכך זכותה הצרכנית של התובעת קופחת, בחוריתה העשקה ונפנמה זכותה הקניינית, נפנעה האוטונומיה של רצונה לממש את זכותה הצרכנית בחופשיות עת נשלה ממנה זכותה לעזרך השוואת אמינה ובחירה מושכלת לשיקולי הضرיכה החזיניות והרצויים עבורה. לאור זאת היא חש גועל, תרדת, סלידה, מרומה, כעסה, מנצלת וחסורת אונים אל מול התאגדים המשחררים כדוגמת הנتابעות, אילו התובעת לא הייתה משתמשת על אותו סימון בעמד העסקה, היא לא הייתה נקשרת עם הנتابעות בשום עסקה מלכתחילה או לכל חפותה הייתה אולי מסכימה להתקשור עם הנتابעות בעסקה אחרת אל מול מופחת ממנה שנוהга לשלם בפועל שכן היא סקרה (בהת恭ה על המסתמן בתווית) כי מדובר בשם נאים ללא כליטהROL, שהmins ביראים יותר ובעל תוכנות עדיפות יותר על פני מתחריהם!

נקודות מימון

63. התגובה רbeschה/צרכה בפועל את המוציארים של הנטבעות על אף אי-עמידתם בתוראות הדין, וכי הסתמכה הטעועת על חסימתו הקיימים על-גביו ותוויות המוציארים של הנטבעות ואף השפעה ממנה כאמור כאשר ידעת, רك בדיעבד, אודות הסימון המטעעה והמנגד להוראות הדין; במשמעותו המתווארים של הנטבעות, כבואר לעיל, גורמו למציג שווה לפיו ערכם של המוציארים, המשוווקים כבריאים ועדייפם על-פני מוצאים אחרים, אותן רbeschה/צרכה הטעועת במחיר גבוה יותר משווים הריאלי בפועל ולמעשה פחת זה מגלם את הנזק הממוני אשר נגרם לטעועת بعد תשלום בגין מוצאים אשר ערכם פחות ממה ששוווקו בפועל או לחלופין יקרים יותר ממוצאים אחרים של חברות מתחנות.

64. אשר על כן ניתן להעמיד את הנזק המכמוני על גובה 30% מהמחיר המוצע אשר שולם בפועל או לפחות כ-30% מהמחיר המקורי של הנטבעות קבר (ב-כ- 30% מההנוצרים ומהתחררים).

65. להלן אופן חישוב וסיכום הנפק שנגזרו לתובעת: התובעת נהגה לצרוך 2 יחידות שמן קנולה בונפה של 1 ליטר, המียวברים/מושוקים באמצעות הנתקבות בחודש, ללא העדפה כלשהי, וזאת במשך שנה עובר לאחרת תובענה זו. התובעת שילמה בממוצע סך של 7.90 ל"ח עבור כל יחידת

56.88 ₪ סה"כ התנק הממוצע אשר נגרם כתוצאה מהתנבעות
פחת בערך המוצע) = **30%** AX

נץ בלתי ממוני

66. כאמור, מעשיהם ומחדליהם של הנتابעות פגוע ומנע אפשרות סבירה מצדיה של התובעת לממש את זמירותיהם לצרכו ולהשווות בין מוצרים שונים מתחדים חוקיים בשוק דבר שהוא יכול וمتיקים אילו לא הנتابעות היו מסמנות את מוצרייהם כמתחריב בנסיבות העניין.

67. פגעה ביכולתו של צרכן לקבל מידע מחייב שיאפשר לו להשווות ולרכוש את המוצר שבו חפץ על יסוד שיקולי איכויות ומחריר וכן שיקולים נוספים רלוונטיים שיש בהם להשפיע על החלטתו הרצינית, הינה פגעה אשר תוכרה בנסיבות בתיה המשפט, והענק שагרם בעטיה הינו נזק בריפויו ואף שומם לפצות בגינו.

68. לתובעת נגרמה עצמות נשפ בזגדעה כי הולכה שולע עיי' התביעות ובכך אף נגנו זכויותיה כביכול מבעור לעיל. נק' זה של התובעת יש להערכו במושנה זהירות בסך של 30 ש.

69. מכאן סך הכל הנזק הממוני והלא ממוני אשר נגרם ל התביעה מהנתבעות הינו בסך של 86.88TL.

התאמת התביעה בתביעה ייצוגית

70. הנתבעות הינן תאגידים מסחריים אשר בין היתר מייבאות ומשווקות מוצרים מזון ובכללם שמן קנוליה נשוא התביעה זו.

71. הנתבעות הינן מותאגידיים המסתוררים הגדולים ביותר במשק, אשר מייבאות ומשווקות את תוצרתן לתאגידי ענק, רשותות שיווק, קמעונאים, סיטונאים ועוד. כך מוכחות הנתבעות ומשווקות שמן בהיקפי ענק במדינת ישראל.

72. הנתבעות שהחקנים ממשמעותיים בתחום שmani המאלט במדינת ישראל וכאללה חייבות ונדרשות לקיים את הוראות הדיון החלות עליון בעיקר ורובות חקיקה שענינה הגנה על הזרים חפשוטים.

73. התביעה תטען כי בפסקת גובה הפיצויים שיפסקו לחובת הנתבעות, על בית המשפט לשים לצד עינוי את אחד ממטרותיו העיקריים של המשפט הינו הכוונת התנהלות, בעוד שההתבעת הינה צרכנית שלן אשר התקשרה עימן בעסקה לריכישת המוצרים, תוך הטעה חמורה ותוך הסתמכות על מגן שווה מטענה ואסורה, זכותה הרכנית קופחת כב בבד לפגיעה חמורה באוטונומיה של רצונה למסחה.

74. התביעה רשאית אם כך להציג התביעה ייצוגית לפי סעיף 4(א)(1) לחוק התביעה ייצוגית:
 "אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המשוררת שאלות מתחיה של עובדה או משפט המשותפת לכל החברים הנמנים עמו קבוצה בני אדם – שם אותה קבוצה".

75. קיימת לoriously עילה וbijah אישית בנגד הנתבעות כמתואר לעיל וועליה זו מעוררת שאלות משותפות של עובדה ומשפט המשותפת לכל הזרים אשר רכשו את המוצרים של הנתבעות לכל הפחות במהלך 7 השנים האחרונות או מזמן שיוקם ועד לאישור התביעה כייצוגית.

הגדרת הקבוצה והשאלות המשותפות

76. קבוצת בני האדם אשר להם שאלת משותפת של עובדה או משפט בעילת התביעה זו כוללת את כל הזרים אשר רכשו את המוצרים של הנתבעות.

77. הקבוצה שבעמיה תנhal התובעת ותובעה זו מונה מספר רב של צרכנים אשר לא יזוע במדדיק מספרים אולם ניתן לסתיק מהמחקר שצורך לתובעה זו כי רובם המוחץ של הצרכנים, היה מעדר לקלת תמונה אמיתית ומהימנה, מבלי לחייב מושפע בצורה אסורה על בחירותן הצרכנית בין אם במישרין או בעקיפין, אודות תוכנות האמיתיות והמלאות של מוצר לצורן השוואה עם מוצרים אחרים בטרם החלטה בהם לצרכו ואו להימנע מזאת, וכן בזיה הנتابעות הנתומנים תמצוקים אודות נתומי המכירות של המוצרים נשוא התובעה.

78. כמו כן ניתן להניח כי הרוב המוחלט היו מעדים לקלת האינפורמציה הנחוצה במעמד זה, ללא השפה אסורה, ולשם מימוש מלאה זכויותיהם הצרכניות מבואר בירת שאות לעיל. מספר חברי הקבוצה מוערך בזיהירות רובה ב-750,000忿 חבר אשר ממוצע תיקף הנזק חסמי ותלא ממוני עברו כל אחד מהם מוערך בזיהירות ב-100忿; חישוב מספר החברים ואו חיקף תזק עבור כל אחד נתונה להערכתם בבודד המשפט שיכל באמצעותם כלו להעריך את החיקפים הצדקיים והנכונים בסביבות העניין.

מכאן שה"ב הנזק חסמי ולא ממוני אשר גורם לחבריו הקבוצה מהנתבעות הינו בסך של - 75,000,000 נס והתובעת תניה כי סכום הנזק הקבוצתי מוחלך בין הנتابעות שווה בשווה.

79. נתני מכירות נזカリ הנטבעות נשוא התובענית אינם בנחלת הכלל ובאים מפזריםם ואו ניישים לתובעת ואו למי מחברי הקבוצה. המדובר בנטען היוני, ובקייםנו ניתן ב拈ן לחשב את חסעד המבוקש של חברי הקבוצה. לשם כך, ובמידת הצורך, התובעת שומרת לעצמה את הזכות לעתור בבקשתות מתאימות לבית המשפט, בגין בקשות להנורא לנtabעות לגלוות ואו לעיין בכל מידע חדש שהקשר זה ויאו תובעה למינוי מומחה שיבחנו ויעירק את תזק שנגרם לחבריו הקבוצה, הערצת מספר חברי הקבוצה וגובה היפוי יש לפ███ לשובם.

התקינות התנאים לאישור תובעה יצוגית

80. סעיף 8(א)(ג) לחוק קובלבי:
"התובענית מעוררת שאלות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענית לטובת הקבוצה".

81. ולענינו:
 א. התובענית דן עניינה בטיוףו מעשה חמור הנעשה בצורה שיטותית ומכוונת תוך הטעית צרכנים,AINS בחירותם וכן עשייתם וניצול בוריתם בעניין כאשר הנטבעות מרשות לעצמן לסמן את מוצריהם בנגד הוראות התקינה הישראלית הרלוונטית וחין תחל בנסיבות העניין כאמור לעיל כאשר יש בהתנגדות זו כדי להטעות צרכנים אשר הסתמכו על אותו סימון.
 ב. מטרת הנטבעות מכל האמור היא לזכות בירון יחסית וברחותם בלתי תוננת לטובתן, וזאת משפייעות על החלטה צרכנית באמצעות סימון אסור אשר יש בו

כדי לבחיר את הcpf לצורך/לרכוש את המוצרים שלhn ושלם עליתם ביתר או לחופין להימנע מצריחן של חברות מותחרות המשוקן מוצרים זהים אביל יכול להיות עדפים בטיב ובמהו עלי-פני המוצרים דן) וכן למקסם את רוחהן של המתבעת תוך הצגת המוצרים כבעל יתרוןיחס ברמת האיכות ואו התועלת ואו הבריאות שאמור לצורן להפיק מצריכתם בעוד שידיעת הדברים לאמינותם יש בהם כדי להפחית אפילו שימושי מעוכם ואו מאיכותם של המוצרים.

ג. שאלות אלו משותפות לכל חברי הקבוצה וכן נשמרת הזכות להוסיף שאלות נוספות המשותפות לכל חברי הקבוצה.

ד. התובעת שומרת לעצמה הזכות להוסיף שאלות נוספות המשותפות לחבריו הקבוצה או להוסיף אף תתי-קבוצות בהקשר של הפרות דין אחרות.

82. קיימת "אפשרות סבירה" כי התובעה תוכרעה לטובה הקבוצה; העובדות נתמכות בראיות שלא משתמעות לשני פנים.

83. סעיף 8(א)(2) לחוק:

"תובעה יזומה היא דרך היילה והוגנת לחכורה בחלוקת נסיבות מעין".

84. השיק אשר ספג כל צרך היו קפן באופן ייחסי ולכך מהווה מסה **בפני** חישת תביעה אישית על-ידי כל אחד ואחד מחבריו הקבוצה, עקב העליות הגבותות שבניהול הלך משפט עצמאי.

85. ריבוי התביעות הנובע מהגשת תביעה אישית על-ידי כל אחד מחבריו הקבוצה יהווה עומס כבד על מערכת המשפט במדינת ישראל ובבוזו משאים אדריך. לתובעת מאות אלפי צרכנים, אשר סביר כי רובם ככלם פגעו במידה זו או אחרת מהתנהלותן הכלכלת. הגשת תובעה יזוגית תינה דרך הרואיה להביא לשיפור מעמד מרכזי המתבעות והזרך היילה והוגנת ביזות לחכורה בחלוקת דין.

86. סעיפים 8(א)(4) ו-(5) לחוק קובע כי:

"קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כל חברי הקבוצה יציגו ויוהל בדרך הולמת".

"קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כל חברי הקבוצה ייציגו ויוהל בהתאם ללב".

87. לבאי-כת התובעת ידע רב בניהול תובעות יזוגיות שכן מדובר במשרד עורכי דין עם ותק רב וניסיון עשיר בתחוםים רבים.

88. לתובעת אין כל ניגוד עניינים ועניינים של כל חברי הקבוצה נהול תוך הקפדה על יושר, הגינות וטוהר מדות, על מנת לתקן את העול שנעשה לחברי הקבוצה. על כן, עניינים של חברי הקבוצה ייצג ויוטל בתום לב. לתובעת עיין אמיתי בתשלום פיצוי הון וחולם לציבור הכספיים, והתובעת ובאי-כזהה יעשן כל שאל ידס כדי להציג את התמונה בכללותה בפני בית המשפט.

הצדדים המתבקשים

89. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להנחות על מונח הטעדים הבאים:
- .ת. לאשר את התובענה בתובענה ייצוגית.
 - .ו. להגדיר את הקבוצה המוצגת לצורכי התובענה הייצוגית, כאמור לעיל.
 - .ז. השבת כספי הכספיים ואו חלקו היחסי אשר צריך לחייב מופחת מערכם של המוציאים בשל האשפעה האסורה שהופעלה במאידע על החלטת הקרן המונעת השוואנה נכונה וקובלת החלטה מושכלת.
 - .ח. פיצויים בעבר קיופות זכותם הכספיות והערבות ישירה /או עקיפה באוטונומיה של רצונות ושייקתם תוך ניצול ברורותם ואת מעמדם הנוכחי, מטיבו מערכת היחסים תלא הונגה השוררת בין הנتابעות לצרביים, לדיית הדין המחייב בנסיבות העניין.
 - .ט. ליתן צו חמורה על הנتابעות לחדר משיווק המוציאים, מבלי לסתמם כדבי ודרישת הדין והתקנים הרלוונטיים, אשר בא להרע עם הקרן ולא מגשימה את מטרת ותכלית דיני הכספיות וכן להימנע מפגיעה בקניים של הכספיים ובאוטונומיה של רצונות למשת את זכותם לחופש הבוחרה הכספיות ללא כל השפעה אסורה בין במישרין ו/או בעקיפין.
 - .כ. ליתן לתובעת ולקבוצה כל סعد נכון וצדוק בנסיבות העניין, לפי שיקול דעתו של כבוד בית המשפט.
 - .יא. ליתן הוראות בדבר אופן פרסום ההחלטה בתובענה זו לכשתתקבל, לקבוע את נוסחה הפרטום ולהזכיר את הנتابעות בהוצאות הפרסום.
 - .יב. להורות על תשלום גמול הון לתובעת, בהתאם לאמור בסעיף 22 לחוק תובעות ייצוגיות, תוך חישוב זהיר בשיעור של 5% מגובה ההתבה אשר תפסק לחברי הקבוצה.
 - .ג. לקבוע את שכר הטרחה של באי כוח התובעת, בהתאם לאמור בסעיף 23 לחוק תובעות ייצוגיות, תוך חישוב זהיר בשיעור של 30% מגובה ההתבה אשר תפסק לחברי הקבוצה.
 - .ד. ליתן לתובעת ולקבוצה כל סعد נכון וצדוק בנסיבות העניין, לפי שיקול דעתו של כבוד בית המשפט.

סיכום

90. עניינה של תובענה זו חינה בהתנהלות פסולה ובلتgi חוקית מטעם הנتابעת אשר ברוחות לسانן את המוצרים נשוא תובענה זו שלא כדין, לגוזם לארכיניהם ובכללים התובעת להסתמך על אותו סימן ולמנוע בכך לקבל החלטה צרכנית מושכלת אילו מוצרים לצורך ואילו להימנע מצרכתם.

91. נוסף על כך עניינה של תובענה זו בהטעייה צרכנים לנבי טיב ואיכות המוצר בפן תבריאותי המשורק על-ידי הנتابעת ובעשיקתם בדרך שבה בורותה הנتابעת את המידע שיש בו כדי להשפיע על החלטת הצרכן ומועלות מגש שהוא אסור שאינו מש夸 את הנמציאות החוקית של הלכי המשפט החוגנים ומנצלות את פער הנסיבות והאינטרנצייה השוררת בין בין הצרכן הפשוות.

92. התנהלות פסולה זו ורמות לצרכני הנتابעת נקיים כבדים ביוטר ולהם עומדת הזכות לקבל חשבה ופייצורי כספי על אותם הנזקים.

93. חתובענה זו מוגשת לבבון בית המשפט המחוזי בחיפה בעל סמכות מקומית וענינית להיזקק לה.

94. אשר על כן בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין הנتابעת לדין ולהזכיר לשלים למתבעת ולחברי הקבוצה את מלא נזקיהם כמפורט לעיל או לפחות כל פירוט אחר כפי שימצא בבית המשפט הנכבד לככון וצדוק בנסיבות העניין וכן לחייב את הנتابעת בתשלום הווצאות משפט, שכ"ט באיך התובעת ומי"מ כדין, הכל בצוירוף החמורה וריבית בחקוק מהווים ועד למועד התשלום המלא בפועל.

